

KAREN KRISTINE BLÅGESTADS TRO

"Det bør være plass til alle av alle slag i norsk offentlighet. I politikken, i debatten, i akademia, i norsk skole. Men gudene, de kan være hjemme"; avslutter kulturredaktøren lørdagskommentar 22.08. Så skal der altså ikke være plass for dem for hvem livet er Kristus.

Passende Zeitgeisten, innleder Blågestad med Charles Darwin; og hun virker bekymret for nyopprettede Oasen skole hvor "vitenskapen side-stilles ... med - tro. Vitenskapen side stilles med religion. Vitenskap, forskning og fakta - sidestilles med to tusen år gamle setninger som er nedtegnet og gjenfortalt og bearbeidet og knadd og redigert og sammenblandet med myter og sagn og syn og frelse og åpenbaringer og historiske fakta, for all del, også ispedd litt fakta. Og det er jo så, en del mennesker tror på dette. Dem om det. Men er det riktig at en skole skal så tvil om vitenskap og historie? Er det riktig at en skole skal drive med vranglære? Og ikke minst - er det riktig at vårt samfunns største møteplass - skolen - nå forvitrer i kantene?"

"Vitenskapen har for lengst anerkjent hans evolusjonslære", skriver Blågestad, men noen 'makro'-evolusjon er aldri påvist. Videre skriver Oxford-professor (Dep. of Anatomy and Genetics) D. Noble i 2013 at "all the central assumptions of the Modern-Synthesis (often called Neo-Darwinism) have been disproved"; Darwins evolusjonslære var og er religion. Implausibelt er følgende Blågestads forsøk på 'vitenskap versus tro'. Her står tro mot tro; snarere vantro mot tro.

"O tusen år gamlesetningen" gjelder antagelig Bibelen hvis skapelsesberetning (entall) er skrevet ca.femten århundrer tidligere.

(Hva angår "to tusen år gamle setninger, henvises til W. N. Pickerings The Identity of The New Testament Text IV.)

Er det riktig at en skole skal drive vranglære?" "... så tvil ..."

Hva er "den norske skolen"? Rettere: Hva er den blitt?

For nærmere to hundre år siden startet Charles Lyell opp sin 20-30-årsplan for å 'frigjøre vitenskapene fra Moses'. Ideen stammer fra Voltaires metodologi om et sakte og stille angrep mot kristendommen. (A. Sibley, Journal of Creation 29(2):15:69.)

Adskillig senere (1873, kort etter The Descent of Man), skriver Darwin at "... Lyell is most firmly convinced that he has shaken the faith in the Deluge far more efficiently by never having said a word against the Bible, than if he had acted otherwise ... I have lately read Morley's Life of Voltaire and he insists strongly that direct attacks on Christianity ... produce little permanent effect: real good seems only to follow the slow and silent attacks." Noen år senere: "... yet it appears to me ... that direct arguments against Christianity and theism produce hardly any effects on the public, and freedom of thought is best provided by the gradual illumination of men's minds, which follow from the advance of science."

Sakte og stille fikk vi det Blågestad kalber "Vitenskap" (naturligvis "ispedd litt fakta"); pseudo-vitenskap designet for å utkonkurrere "to tusen år gamle setninger."

Og relativt sakte og stille har 'venstresiden' omdannet "den norske skolen" fra hva den var til hva den er blitt - en fremmer av - tjå -

Blågestads tro, "Vitenskapen". "The truth is that science arose only because the doctrine of the rational creator of a rational universe made scientific inquiry plausible. Similarly, the idea of progress was inherent in Jewish conceptions of history and was central to Christian thought from very early days." (R. Stark, How the West Won - The neglected story of the triumph of modernity, p. 40.) "Men gudene, de kan være hjemme"; kulturredaktøren kunne se seg om; hva preget tradisjonelt landet hun lever i; hva preget tradisjonelt landene man flykter fra? Kort: Historien om Bibelen versus alt som reiser seg mot kunnskapen om Krist.

Blågestad siterer (, med tilslutning synes det,) redaktøren av et fransk møkka-magasin: "for at demokratiet skal kunne fungere må både guds ord og selve eksistensen av en mystisk overlegen enhet utelukkes fra offentlig debatt. Det er nettopp det som er mulig med verdslighet, som sier at staten er ateistisk og at enborger ikke blir definert av sin religion, hevet over all kritikk eller gjennomgang. Den er dermed uforenlig med demokratiet." (G. Biard.) "Politikk og religion må skilles og være separate verdener. For å beskytte politikken og demokratiet mot - tro", tror kulturredaktøren.

Hvor ble det mest "demokrati"? Den som også tenker Japan / Sør-Korea, kan ta frem L.Cunninghams: Verdens viktigste bok - Hvordan Bibelen har forandret verden. (At demokratiet går ut hvor Vatikanet går inn, vet man gjerne mer om i Frankrike enn her, men romansismeer ikke kristendom.)

"Den norske skolen" for alle barn, ble til for å lære kristendoms-kunnskap; kunnskap om den Kristus som f.eks. sier at menneskene er der fra skapningens begynnelse (Mark. 10,6); dvs. ca. 4000 år før - før Kristus, Kristine.

Konfirmasjon innført i 1736; i tilknytning til denne, skolelov av 1739 "med påbud om at det overalt i landet skulle opprettes skoler hvor alle barn over 7 år skulle lære kristendoms-kunnskap og lesning, hvis ikke foreldrene sørget for undervisning av sine barn på annen tilfredsstillende måte." (Asch. konv. leks.) Til barnas curriculum hørte Erik Pontoppidans lærebok/katekismeforklaring Sannhet til Gud-fryktighet (1737): "Den Gud som vil at alle mennesker skal bli salige, vil også at alle skal få kunnskap om sannheten." "En ordentlig, grundig og tilstrekkelig innsikt i kristendommens sannheter burde jo være det høyeste mål å strebe mot for alle som i tid og evighet ikke vil regnes blant dårene, som bekymrer seg for så mangt, men ikke for det ene nødvendige." (Forord.)

Og Pontoppidan spør:

1. Kjære barn, vil du gjerne være lykkelig på jorden og salig i himmelen?
- Ja, kunne jeg bare bli det.
2. Da vil du vel gå den veien som fører deg til dette målet?
- Ja, dersom jeg kan finne den.
3. Tror du at det er en Gud?
- Ja, for verden kan umulig ha gjort seg selv. Den må være skapt av en som er eldre og høyere enn alt det skapte, et evig vesen, som er Gud."

"For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, er synlig fra verdens skapelse av, idet det kjennes av hans gjerninger, forat de skal være uten undskyldning, fordi de, enda de kjente Gud, dog ikke æret eller takket ham som Gud.." (Rom. 1,20-21.)

Dag J. Høgetveit; 08/15; (ref. K.K. Blågestad, Fædr.l.v. 22.08).